

Η αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής και η επίλυση του υδατικού προβλήματος της Θεσσαλίας απαιτούν σοβαρότητα και ολοκληρωμένο σχέδιο

Πληθαίνουν καθημερινά τα φαινόμενα της κλιματικής διαταραχής σε όλα τα μήκη και τα πλάτα του πλανήτη μας αφήνοντας με δραματικό τρόπο το αποτύπωμά τους σε όλες τις χώρες του κόσμου.

Εξετάζοντας την πολιτική των Κυβερνήσεων στη χώρα μας απέναντι στις νέες προκλήσεις, θα μπορούσαμε, σε πρώτο επίπεδο, να δεχθούμε ότι συμπορεύονται στην «κοινή» προσπάθεια της παγκόσμιας κοινότητας για την αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης, με επίκεντρο τη μείωση των εκπομπών CO2 στην ατμόσφαιρα.

Ειδικά για το θέμα αυτό, οι δύο τουλάχιστον τελευταίες Κυβερνήσεις (ΣΥΡΙΖΑ, ΝΔ), με βάση (κυρίως) τα σχέδια που εκπόνησαν για την «ενέργεια και το κλίμα» (ΕΣΕΚ), αναμόρφωσαν πλήρως το ενεργειακό μείγμα της χώρας. Στα σχέδια αυτά όμως παρατηρούμε ότι περιόρισαν απότομα και δραστικά (ενώ είχαν ποιλή χρονικά περιθώρια) τη λιγνιτική παραγωγή, διαμορφώνοντας παράλληλα ένα ευρύ πεδίο δράσης σε μεγάλες ιδιωτικές εταιρίες για να παράγουν πλεκτρική ενέργεια από τον ήλιο και τον άνεμο (φωτοβολταϊκά/αιολικά) και το (εισαγόμενο) φυσικό αέριο, εκτοξεύοντας στα ύψη την

Γράφει
ο Κώστας
Γκούμας*

λιαπλού σκοπού και η γεωμορφολογία της Ελλάδας ευνοεί την ταυτόχρονη αξιοποίηση των υδάτων αυτών στην παραγωγή «πράσινης» ενέργειας, στη «μάχη» κατά της έξαρσες αλλά και στην υποστήριξη, μέσω των αρδεύσεων, του πρωτογενή τομέα.

Εξάλλου, και οι άλλες χώρες της Ευρώπης με τις οποίες συμπορεύομαστε στον κοινό στόχο της μείωσης των εκπομπών CO2, έχουν εδώ και πολλά χρόνια δημιουργήσει τις υποδομές για παραγωγή ΥΗε σε πολύ υψηλή ποσοστά αξιοποίησης του υδατικού τους δυναμικού (π.χ. Γερμανία πάνω από 90%), ενώ η χώρα μας παραμένει καθηλωμένη (από το 1999!) στα επίπεδα του 34%!

Στη Θεσσαλία, αυτή ακριβώς η εχθρότητα κατά της ΥΗε έχει δημιουργήσει εξωφρενικές (κυριολεκτικά) καταστάσεις, με την εγκατάστηψη ημιτελών ΥΗεργών στη Μεσοχώρα Τρικάλων και στη Συκιά Καρδίτσας.

ολοκλήρωση της επένδυσης της σημαγγας μεταφοράς με την τοποθέτηση των προκατασκευασμένων στοιχείων από οπλισμένο σκυρόδεμα, που βρίσκονται εγκαταλειμένα στην έσοδο της σημαγγας (εργοτάξιο Μουζακίου), εδώ και 15 χρόνια (!).

Ειδικά όμως για τον κ. Καραμανή οι ευθύνες δεν σταματούν εδώ. Πριν τις εκλογές του 2019 (έστω και με καθυστέρηση 4 ετών), ο προκάτοχός του κ. Χρ. Σπίρτζης του είχε παραδώσει την τεχνική έκθεση (έμπειρων και διεθνούς κύρους επιστημόνων) για τους τεράστιους κινδύνους που υπάρχουν στο πηγιτελές φράγμα Συκιάς (πλημμυρικά φαινόμενα, φόβοι για τις ζωές ανθρώπων και τις περιουσίες κατοίκων κατάντη της Συκιάς), καθώς και την έγκριση ενός ποσού περίπου 3 εκατομμυρίων ευρώ για άμεσες επεμβάσεις και συντήρηση των έργων.

Έως σήμερα, έχοντας ολοκληρώσει δύο χρόνια θητείας, ο κ. Υπουργός δεν υπέγραψε ΑΚΟΜΗ (δες σχετική συνέντευξη, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ 25/7/2021) τη σύμβαση για το επείγον αυτό θέμα. Ανάλογα ισχύουν και για το Υπουργείο Περιβάλλοντος (αρμόδιο για τη Διαχείριση Υδάτων), το οποίο δεν έχει ακόμη υπογράψει τη σύμβαση για την αναθε-

ρώσουν χωρίς άλλη καθυστέρηση, ώστε σύντομα να λειτουργήσουν. Εάν όχι ας προχωρήσουν στην κατεδάφισή τους με παράλληλη αποκατάσταση του τοπίου.

Ένα μόνο πράγμα δεν μπορούν να (συνεχίσουν να) πράττουν: Να πολιτεύονται με ένα μεγάλα αδιαφορίας και πόλωσης, να κοροϊδεύουν τον πλαό και ταυτόχρονα να αυτογελοιοποιούνται παριστάνοντας ότι «διαφωνούν», την ίδια ώρα που εντείνονται δραματικά οι οικολογικές και οικονομικές επιπτώσεις στη Θεσσαλία.

Κλείνουμε με το κεντρικό θέμα της κλιματικής κρίσης με το οποίο αρχίσαμε. Για να έχει αποτέλεσμα μια πολιτική απέναντι στην κλιματική κρίση, κάθε υπεύθυνη Κυβερνηση οφείλει να εκπονήσει και να εφαρμόσει, ένα ολοκληρωμένο σχέδιο με τα αναγκαία έργα και δράσεις σε κάθε περιοχή.

Και για τη Θεσσαλία βασικό στοιχείο ενός τέτοιου σχεδιασμού αποτελούν οι υδατικές υποδομές, η διαχείριση των υδάτων και ο πρωτογενής τομέας. Αυτός ο σχεδιασμός, δυστυχώς απουσιάζει. Και αυτό ακριβώς, κατά τη δική μας αντίληψη, είναι το βασικό κριτήριο αξιοπιστίας για τις Κυβερνήσεις και για την Αυτοδιοίκηση.

ενέργειακή εξάρτηση της χώρας. Το σχέδιό τους όμως δεν κατάφερε να αποτρέψει τα φαινόμενα αρνητικών επιπτώσεων στο περιβάλλον (π.χ. αιολικά σε δασικές ορεινές περιοχές, παρά τις ισχυρές αντιδράσεις τοπικών κοινωνιών), ούτε τη σημαντική απώλεια πολύτιμων γεωργικών γαιών από συνεχώς επεκτεινόμενες εγκαταστάσεις φωτοβολταϊκών.

Επίσης τα ΕΣΕΚ τους χαρακτηρίζονται από ανεξήγητη (;) μονομέρεια εξαιρώντας συστηματικά την Υδροηλεκτρική ενέργεια (ΥΗε).

Και να σκεφθεί κανείς, ότι η κλιματική κρίση, σε μεγάλο βαθμό, χαρακτηρίζεται και από φαινόμενα παρατεταμένης ξηρασίας, «αντίδοτο» των οποίων είναι οι αποθηκεύσεις μεγάλων ποσοτήτων νερού, έργα τα οποία είναι πολ-

και στο σημείο αυτό δεν θα μπορούσαμε να μη σχολιάσουμε την απαράδεκτη απραξία της σημερινής Κυβέρνησης του Κυριάκου Μητσοτάκη και του αρμόδιου υπουργού Υποδομών κ. Κ. Καραμανλή, οι οποίοι υποσχέθηκαν επανειλημμένα ότι θα προχωρήσουν τα ημιελή έργα του Αχελώου. Και όχι μόνο δεν το έπραξαν, αλλά ούτε καν αξιοποίησαν το γεγονός ότι η τελευταία απόφαση του ΣτΕ του 2014 (την οποία οι υποκριτές του ΣΥΡΙΖΑ επισείουν ως «σκιάχτρο») έχει ήδη καταργήσει τη διακοπή των εργασιών (όπως ίσχυε από το 2010 έως το 2014), οπότε, υπό προϋποθέσεις, μπορούν να επανεκκινήσουν τα έργα για πόγους δημοσίου συμφέροντος και σοβαρότατων κινδύνων κατάρρευσης. Για παράδειγμα επιβάλλεται η

ώρηση του Σχεδίου Διαχείρισης Υδάτων, δείχνοντας να μην ενδιαφέρεται ιδιαίτερα για την ανταπόκριση στις δεσμεύσεις του κ. Πρωθυπουργού! Και για να τελειώνουμε με τα έργα Αχελώου, είναι καιρός τα κόμματα που μας κυβερνούν να εγκατατείψουν την ανεύθυνη υποταγή στο δόγμα ότι για μια Κυβέρνηση δεν έχει σημασία τι θα γίνει μετά από μερικά χρόνια, αλλά μόνο τι θα συμβεί έως τις επόμενες εκλογές!

Ας πάνε ποιπόνι άμεσα στη Βουλή, ας εξετάσουν τα νέα δεδομένα και ας αποφασίσουν οριστικά, υπεύθυνα και μπροστά στον λαό τι θα κάνουν με τα έργα αυτά που στοίχισαν ήδη εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ.

Εάν τα χρειάζεται ο τόπος (εμείς αυτό ακράδαντα πιστεύουμε) να τα ολοκλη-

ραι τα κάποιοι θεωρούν ότι με την υπόσχεση για ένταξη (μέσω του Ταμείου Ανάκαμψης) ενός μόνο σημαντικού έργου ταμίευσης σε ολόκληρη τη Θεσσαλία, αυτό του Ενιπέα/Παλιοδερλί Φαρσάλων, «ξεμπλέκουν» από τις υποχρεώσεις τους απέναντι στους Θεσσαλούς πολίτες, είναι πολύ γελασμένοι.

Εδώ πιλέον θα φανεί εάν οι μεγαλοστομίες των κυβερνητικών στελεχών αλλά και των αυτοδιοικητικών για τον πρωτογενή τομέα, τη διατροφική κρίση, την κλιματική αλλαγή κ.λπ. συμβαδίζουν με την πρόθεση για ουσιαστικά έργα και αποτελεσματικές πολιτικές.

*Ο Κώστας Γκούμας είναι γεωπόνος, πρ. δ/ντής Εγγείων Βελτιώσεων, πρ. πρόεδρος ΓΕΩΤΕΕ/Κεντρικής Ελλάδας